

Ölümün Sessiz Çığığı

– Gamzelimm · 23 Mart 2018

yıllar önce öldüm ben
bütün sokakları denize çıkan
iklimleri iyot kokulu o kasabada

bir incir ağacının altına gömdüler beni
hiç acımadı canım
sessizce çekildi kanım damarlarımdan
son defa konuşmak için açıldı ama
sadece yorgun bir ah döküldü dudaklarımdan

yıllar önce ç/aldılar gök yüzümü mavisinden
sancılı ikinci vakitleri şahidimdir
delik deşik edildi duygularım
seni çok seviyorumlar ile açtılar
uzun soluklu derin yaraları ruhuma

gözlerimden kanadım önce
bakışlarımı hedef aldılar sonra
kuyusunu kazdılar en güzel kelimelerin
şirlerim kül oldu savruldu parmak uçlarımda
her mevsim yaprak döktü dallarım
bin parçaya dağıldı nefesim kendi ıssızlığında

ayak uyduramadım
dili başka, yüreğı başkalara
yetişmedi boyum, boğuldum egoların kuyusunda
bakakaldım seni hiç bırakmam sözlerinin
zifiri karanlıkta bıraktığı yankılara
gri sabahların tenhaliğine uzandı ellerim
uyutan olmadı yetim acılarımı basıp da bağırında

yıllar önce öldüm ben
bir tek martılar ağladı arımdan
küçük bir not bıraktım giderken

doğum yılım ve adım yazılmasın mezar taşıma

"kimse sorumlu değildir ölümünden
iyi niyetlerimden başka"

ŞİİR VE SESLENDİREN: GAMZELİMM